

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lerna Malorum Omnium; Sive Gravitas, Et Damna Peccati Mortalis

Arias, Francisco

Monachii, 1648

Cap. XXV. Per peccatum mortale hominem, qui erat cibus Dei, fieri diaboli
cibum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46756)

tiam à peccatis, quæ operatus est, & fecerit
iudicium de seipso, & iustitiam erga
Deum, & proximum suum, liberabit à
morte animam suam, & spirituali, æ-
ternâque vitâ vivet.

*Per peccatum mortale hominem, qui erat
cibus Dei, fieri Diaboli cibum.*

C A P. XXV.

VOcatur res aliqua cibus, quia qui
illam sumit, & adhibet, eâ se su-
stentat, & vitam, quam habet, conser-
vat, per eam crescit, in eâ saporem, gu-
stumque percipit & eandem incorpo-
rat, atque conuertit in seipsum. Hoc
fit in cibo corporali; & ad huius simi-
litudinem idem in spirituali cibo usu-
venit. Deus habet suum cibum infini-
tæ suavitatis, quo vitam suam alit, lau-
teque pascit, & ex quo infinitum gu-
stum, ac saporem capit. Hic est divina
eius essentia, quâ ipse fruitur per intel-
lectum, & voluntatem, contemplan-
do se, comprehendendo se, & amando
se

se infinito amore, & delectando se
 infinito gaudio. Præter hunc cibum
 qui principalis est, ei que ad infinitam
 ipsius beatitudinē sufficit, habet alios
 cibos, quibus impensè delectatur, qui
 sunt in cælo omnes actus, & operatio-
 nes, quibus Angeli, beatæque animæ
 amant ipsum Deum, eumque laudant,
 & ipso fruuntur; & in terrâ omnes iu-
 sti cum omnibus, quæ ei præstant, ob-
 sequijs, ac seruitijs, & cum omnibus,
 quas propter ipsum exercent, virtuti-
 bus, sunt ei admodum preciosus, ac sa-
 pidus cibus. Omnes item peccatores
 pœnitentes, cum pœnitentiâ, quam de
 peccatis suis agunt, & cum vitæ suæ
 emendatione, admodum excellens illi,
 iucundusque cibus sunt. Et postquam
 Deus homo factus, atque inter homi-
 nes conuersatus est, habet hunc pro
 singulari cibo suo, in hunc suam curâ,
 laboremque impendit. Nam iusti sine
 peccato nulli in terrâ erant, quia om-
 nes (exceptâ Virgine Deiparâ) fuerunt
 peccatores per peccatum originale, &

ij ferè omnes, qui ad vsum rationis
peruenerant, peccatores per actualia
peccata erant; & per Fidem, pœniten-
tiamque faciebat illos iustos, & in ci-
bum suum assumebat. Hoc significa-
uit, quando expectans conuersionem
Samaritanorum, noluit cibum corpo-
ralem, quem ei discipuli ipsius porri-
gebant, sumere, dicens illis: *a Ego ci-
bum habeo manducare, quem vos nescitis.*
Erantq; Samaritani, credituri in eum,
& pœnitentiam de peccatis suis acturi.
Pretiosi pisces è mari mortui extracti,
assatiq; sunt pro homine delicatus,
& sapidus cibus: sic peccatores per
verbum Dei de huius mundi mari ex-
tracti, vitijs per pœnitentiam mortui,
& igne amoris Dei tosti, sunt admodũ
pretiosus, opiparus, iucundusq; IESV
Christo Saluatori nostro cibus. Atque
hoc significauit Dominus, quando vo-
cans Apostolos, dixit eis: *b Venite post
me; & faciam vos fieri pisces homi-
num.* Quasi diceret: quemadmodum
pisca-

a Ioannis 4.32. b Matth. 4.19.

piscatores corporales pisces ex aquis extrahunt in cibum humanorum corporum; sic vos piscatores spirituales effecti, extrahetis ex aquis mundi homines peccatores, conuertendo eos a peccato, & ab inimicitia Dei ad bonam vitam, & ad eiusdem Dei gratiam, qui vobis admodum suavis pro me creatore, & Salvatore ipsorum erunt. Atque ad hoc ipsum significandum, promittens Dominus per Ieremiam, missurum se Apostolos & prædicatores Evangelicos ad conuertendos peccatores, qui per totum mundum dispersi erant, ait: *Mittam piscatores multos, & piscabuntur eos, & multos venatores, & venabuntur eos, ubicumque fuerint. Sub hisce titulis piscatorum, & venatorum, qui sunt homines capientes pisces, & animalia preciosa in cibum humanorum corporum, voluit Deus promittere ministros, & prædicatores Evangelij, qui peccatores conuersuri essent, vt significaret, peccatores conuersos mirabilem,*

a *Ier. 16. 16.*

lem, valdeque suauem eiusdem Dei cibum esse. Neque solum Christus peccatores conuersos pro suo cibo habet, sed etiam vult, vt Apostoli, omnesque ministri verbi sui, & sacramentorum suorum, eos pro cibo suo habeant. Docuit hoc S. Petrus, qui cum in mentis esset excessu, vidit in caelo descendere vas quoddam, velut linteum magnum, in quo erant omnia quadrupedia, & serpentina terra, & volatilia caeli: & audiuitque vocem dicentem sibi: Surge Petre, occide, & manduca. Cui ille respondit: *absit, Domine*, vt animalia immunda, & in lege prohibita manducem, quod nunquam feci. Tunc iterum vox ad eum: *Quod Deus purificauit, tu immundum ne dixeris.* Hoc vas magnum, quod S. Petrus vidit, Ecclesiam representat; & haec animalia sunt peccatores in varia errorum, vitiorumque genera lapsi: Occidere eos, est, ipsos conuertere, quia per Fidem, & poenitentiam peccatis moriuntur; & manducare eos, est ipsos,

a *Actor. 10. 11.*

ipsos, postquā conuersi sunt, pro cibo
 valde pretioso, & suauiter habere, quod
 hæc est voluntas Dei Patris, conuersio
 sanctificatioq; peccatorum; & implet
 hanc eius voluntatem, conuertendo,
 sanctificandoque animas, debet esse
 eibus omnium ministrorum Euangelij,
 sicut fuit eibus Christi, qui dixit: *Mis-
 eris eibus est, ut faciam voluntatem aterni
 Patris, qui misit me in hunc mundū.* a
 O quanti Christus hunc cibū estimat!
 O quantum illius causā fecit! Magnifa-
 ciunt homines cibum corporis: sed to-
 tum, quod propter ipsum faciunt, est
 laborare, & sudare corpore, & rem-
 bonaq; sua ad coëmendū illum dare;
 & sic per magnam exaggerationem
 dixit Ieremias de Israëlitis, *dedit eis
 tempore famis pretiosa quæq; pro cibo.* b
 At Christus D. N. pro hoc cibo bene-
 dictæ animæ suæ, qui sunt peccatores
 conuersi, & iustificati, dedit totam
 substantiam suam, id est, hunc totum
 mundum visibilem, quem hominis ser-
 uatio

a Ioannis 4. 34. b Thren. 1. 11.

uitio subiecit, & Angelos cæli, quos
eius custodiæ deputavit; & totū suum
sanguinem, vitamque suam dedit, &
corpus suum grauissimis tormentis, &
animam suam amaritudinibus, dolo-
ribusque immensis exposuit. *a* *Christus*,
inquit Sanctus Paulus, *ut sanctifi-*
icaret populum, peccatoresque homines
iustos faceret, mortem Crucis *passus est*
in monte Caluarie, qui *extra portam*
Ierosolymæ erat. Idemque vult suos
discipulos, ac ministros facere ad ac-
quirendum hunc cibum; quemadmo-
dum fecit, significauitque S. Paulus,
dicens: *b* *Omnia*, quæ sunt in mun-
do, *pœnalia sustineo propter peccatores*
electos, ut saluentur. Videamus nonni-
hil, quæ fiat, ut Christus tanti hunc ci-
bum æstimet, velitque eum tanti à ser-
uis suis æstimari. Quando peccator,
de peccatis suis poenitentiam agit, &
gratiam consequitur, fit Christi mem-
brum, vnitur, incorporaturque ei,
Spiri-

a *Ad Hebr. 13. 12.*

b *2. Tim. 2. 10.*

spiritualiter vnum cum ipso efficitur
 deque Christi spiritu, conditione,
 virtute participat. Et dum Christus
 cum sibi tam vnitum videt, amat il-
 lum, summiq̄ue æstimat, tanquam res
 suam prorsus intimam sibi, & *inmisc-*
ratam. Et dum æternus Pater, qui Fi-
 lium suum amat infinito amoris pel-
 lago, videt peccatorem poenitentem, vi-
 uum eiusdem Filij sui membrū factum,
 tam ei incorporatum, tamque penitus
 visceribus eius insitum, amat, æstimat-
 que illum sine mensurâ propter Filium,
 in eoque sibi complacet suprâ quàm
 dici potest. Atque hoc est, Deum ha-
 bere peccatorem conuersum pro pre-
 tiosissimo, & suauissimo cibo. Quæ res
 cum ita se habeat, quando homo con-
 sentit in aliquod peccatum mortale,
 desinit esse cibus Christi, quia fit tam
 abominabilis, tam horribilis, tamque
 amarus per mortale peccatum, vt Deus
 non solum eo non delectetur, sed eum
 oderit, & abominetur; quia, vt Sa-
 piens dicit, *abominatio est Domino vita*

im.

imp
 esse
 Dia
 fit n
 bol
 gus
 tiq̄
 qua
 cipi
 pliu
 infe
 tisa
 rabi
 num
 ad p
 uen
 pecc
 eo po
 cepi
 pecc
 poen
 ledid
 stias
 a
 cap. 1

impij. a Et desinens miser peccator, esse cibus dulcissimus Dei, fit ipsius Diaboli cibus, quia ei incorporatur, & fit membrum eius, & res eius, & Diabolus quo potest, modo, delectatur, & gustum, ac saporem in ipso capit. Tantique Diabolus hunc cibum aestimat, ut quamvis sciat, quod plures homines decipit, & ad peccandum inducit, hoc amplius pœnam accidentalem, quam in inferno habet, crescere, tamen ad satisfaciendum huic fallaci gustui, & ad rabidum hoc desiderium explendum, nunquam cesset homines decipere, & ad peccata inducere; quia, ut S. Bonaventura ait, tantoperè Diabolus hunc peccati cibum desiderat, ut *nunquam eo possit saturari.* b Cum Diabolus decipisset Evam, & per illam Adamum peccare fecisset, puniens eum Deus in pœnam peccati ipsius ei dixit: c *Maledictus es inter omnia animantia, & bestias terra: super pectus tuum gradiêris,*

¶

a *Prou. 15. 9.* b *D. Bona. l. 1. diat. salut. cap. 1.* c *Gen. 3. 14.*

& terram comedes cunctis diebus vi-
 tua. Per similitudinem serpentis natu-
 ralis, cuius figuram Diabolus assu-
 m- perferat, voluit Deus significare pœnam
 quam ei infligebat, quæ erat, propter
 culpam esse viliores brutis animanti-
 bus, propter suam superbiam semper
 abijci, contemniq̃ue, & in cibum pec-
 cata, peccatoresq̃ue habere. *a* Etenim
 in sacrâ Scripturâ peccator terra vo-
 catur, eò quod cor suum in rebus ter-
 renis colloquet; & quemadmodum iu-
 stus, qui cœlestia bona amat, cælum
 spirituale, & homo cœlestis dicitur, sic
 peccator, qui terrena amat bona, ter-
 ra est, & homo terrenus. Hanc ter-
 ram, id est homines peccatores Diabo-
 lus pro cibo habet. *b* Ita Sanctus Gre-
 gorius, per terram, inquit, peccatores
 accipimus: antiquus enim hostis terram
 comedit, quia peccatores quosque in ven-
 trem suæ malitiæ abscondit; isq̃ hominum
 perditionem desiderans quodammodo reser-
 vitur, dum pravis eorū operibus delectatur.

Ne.

a Ps. 18, 5. *b* D. Greg. P. 5. pœnit.

Hoc querit Diabolus, & hoc se
 homo fidelis, quoties in peccato
 mortale consentit: cibum se Diabo
 constituit, inque fauces eius immitit
 ut deglutiat ab eo, & ipsi incorpo
 retur. Confitetur S. Augustinus se hoc
 fecisse, quando ante suam conuersio
 nem peccabat, agitque Deo gratias,
 qui à tanto ipsum periculo liberasti
 dicens: *a Ego, Domine, gratias tibi ago
 quoniam à periculo, in quod me conie
 ceram, liberasti me. Quoties me iam ab
 sorbuerat infernalis ille draco? & tu, Do
 mine, ab ore eius extraxisti me: liberasti
 & defendisti me ab eo. Quis non fugiat
 peccatum mortale, quod tantopere
 nocet? quis tantum, tamque manife
 stum damnationis suæ periculum non
 timeat? Certum enim est, ubi fuerit
 corpus, futurum etiam cibum, quia
 illud conuersus est, & ubi fuerit co
 put, futurum quoque membrum, quod
 cum eo unitum fuerit: & quoniam pe
 ccatum mortale homo sit cibum, &
 mem-*

a D. Aug. in soliloq. c. 18.

De gravitate peccati mortalis. 281

membrum Diaboli, consequens est, cum à Deo maledictus sit in inferno, ipsum cum Diabolo in perpetuum arsurum, & in ipso executioni mandatū iri sententiam, quā Christus fulminabit impios, dicens: *Discedite maledicti in ignem æternum, qui paratus est Diabolo, & Angelis eius.*

Perseueremus igitur in iustificatio-
nis gratiā, non consentientes mortali
peccato, & erimus valdè preciosus, ac
suavis Christi cibus: Et benedicto Do-
mino, qui sedet ad dexteram Patris,
immensā gloriā coronatus, vniti spiri-
tualiter, incorporatiq; erimus: Et sicut
in hac vitā participamus dona gratiæ,
quia cibus, & membra illius sumus, sic
etiam in alterā vitā bona gloriæ,
quæ pro electis suis parata
habet, participabi-
mus.

OS(O)S

N 2

Per